

JAN KLEBANDA:

Páter Vojtěch.

VEBŇICKÝ ROMÁN.

"Jakž by nebyla! Jsi přece kněz. A já, já se zas přimluvim jinak." významně nadhodil mlynář. "Mám tam dost známých, abych se dozvěděl, kde zaklepat, a kde trochu namazat, aby to lépe šelo."

"Podpláčet, otec?" zhroutil se páter. "Považte jen —"

"Eh, podpláčet! Kdož by užíval tak ošklivého slova? Budu hledat přátele — a to je něco jiného. Ostatně, uvidíme, poradíme se," zamluvil ryčle vše. Mlynář respektóval stav svého syna, uznával, že nemůže schvalovat užití tak nepěkného prostředku a proto s ním dále o tom nechtěl mluvit aby mu to buď nerozmlouval nebo nestal se jeho spoluvinníkem. Dvořecký sám byl též člověkem z míry poctivým, ale tu v tom nepoctivosti neviděl. — Svět to tak chce! Páni jsou všude taková a může-li to pomoci, proč neužítí prostředku, který je k dosažení cíle dobrý?

Frantina kmitla hlavou myšlenka, jak by bylo dobře, kdyby mlynář odjel sám a ona doma zůstala s Vojtěchem. Měla toho tolik na srdci, co mu chtěla říci —

"Oba dva byste neměli odjíždět," nadhodila. "Myslím, že by bylo lépe, kdyby jel velebníček sám."

"Proč? Bojíš se doma sama?" podivil se mlynář.

"Což kdyby ve vaší nepřítomnosti Karel se vrátil? Prosím vás, neodjíždějte oba!"

Mlynář zželelo se nstrašené tváře ženy.

"Nu, myslíš-li! Konečně, máš pravdu; vrátit-by se mohl a pak bylo by dobře, aby tu byl někdo z nás. Ale to bude Vojtěch, protože já se na každý způsob do Budějovic podívám. Vojtěch pak může později, bude-li toho třeba."

Frantina div nezajásala, že se tak její úmysl mimo nadání lehece zdatil. Mlynář odjede — a ona sama tu zůstane s Vojtěchem. Proč s ním chce zůstat, co s ním bude mluvit, o tom posud nepřemýšlela. Nemohla.

Hlava šla jí kolem, když si představila, že bude s ním, s ním!!

IX.

Časně z rána po nepokoje noci starý Dvořecký vypravil se se stárkem Petrem, jenž řídil koně, do Budějovic, kde leželo velitelstvo Karlova pluku. Před odjezdem mlynář odevzdal Vojtěchovi připravené pro Karla peníze.

"Nutno myslit na všechno," řekl. "Kdyby se stalo a ten nešťastný hoch přišel, dej mu to, a hled, at co nejrychleji je za hranicemi!"

"Marně se staráte! Doufám, že se s ním setkáte v Budějovicích. A dej Bůh, abyste přinesl dobré zprávy," přál Vojtěch, pomáhaje oteci do vozu. "Před večerem se asi sotva vrátíte!"

"Budeme rádi, strhneme-li to do noci. Na štěstí je dnes měsíc, co sta nebude zlá! Buďte zde o mne bez starosti. A ty, Frantino, se neboj! Kdyby Karel přišel, máš zde zastance. Tomu tě poroučím!"

"Buďte s bohem! A dejte na sebe dobrý pozor," pozdravila Frantina mlynáře stisněně. "Petře, rozumíte? Ať se ve zdraví vrátíte!"

"Bez starosti, panimaminko! Koně nejsou bujné," odvětil stárk, "a mně také do bujnosti není. Ještě tak, kdybychom jeli na veselí!"

Dvořecký nějak dlouho držel v rukou pravici Frantinu, nemohla se trhnouti.

"Nevím, co to, ale je mi tak teskno, jakobych jel pro smutnou zprávu. Taková předtucha —"

"Neměly byste jezdit, otec! Raďtejí já sám —" nabízel se Vojtěch.

"Ne, ne!" horlivě bránil Dvořecký. "Tebe, tebe bych poslal vyjednávat s pánem bohem, ale s takovými pány dovede nášinec lépe jednat. Eh, co, dětinství. Kdož by věřil v předtuchy!"

Dvořecký, nechtěje svým způsobem starosti, vnutí se do veselého tónu.

"A tak jed, Petře — s pánem bohem!"

"Šťastné pořízení! Zdraví se vraťte!" provolali pozůstalí za odjíždějícími.

Pan otec dlouho ještě ohlížel se nazad, lede u vrat mlýna stála Frantina s Vojtěchem. A když vůz zatácel, aby jim zmizel s očí, pozvedl klobouk a z dálky ještě kynul na rozloučenou.

Frantina z hluboka oddechla. "Konečně sami!" kmitlo jí hlavou, a ona nezemle pohlédla na Vojtěcha, jenž mlčky posud pohlížel za zmizelým povozem.

"Ubohý otec!" řekl konečně Vojtěch. "Ani já nemohu se zhostit předtuchy, že jede pro smutnou zprávu. Neměl jsem přece dopustit, aby šel sám!"

Frantina pořítila trpkost. He, ona tolik toužila po tom, aby s ním mohla promluvit, a on — Ale hned se upokojila. Vždyť ani ona jemu neřekla hned, jak osaměl, co má na srdci.

"Ba ubohý," řekla Frantina jen tak, aby měla o něm zapřísti hovor, ač v té chvíli srdce její bylo prosto všeho soucitu s mlynářovými starostmi. "Bůh ví, kolik žalu a zlosti mu ten Karel ještě natropí!"

"Nenatropí, nenatropí," odvětil Vojtěch, jenž jako kněz byl uvykl vždy podávati slova útěchy, kdekoliv ozval se nějaký stesk.

"Tuším již, jak to as všechno dopadne. Karel odbude si svůj trest, přijde k rozumu a když nebude již mít příčiny, aby utíkal z domova, zůstane pěkně sedět na vsi a bude i z něho dobrý hospodář. Byli i jiní taková a když se vybudí, nejlepší z nich lidé —"

"Jen abyste se v něm nemýlil —" nadhodila Frantina. —

"Vy — sám dobrý, všechno na dobrou stranu vykládáte."

"Protože mne tak srdce i rozum, knihy i vlastní zkušenosti naučily. Mnoho je na světě zla, ale konec konců se přece všechno k dobru obrátí."

"Zde se už všechno k dobru obrátit nemůže," řekla zdumčivě mlynářka.

"Nerouhejte se pánu bohu! vlídně a položertem jí napomenul Vojtěch. "Ostatně vy sama můžete k tomu přispěti domluvami oteci, až já tu nebudu. A tak konečně shovívavost oteceva s vaší dobrotou a rozšafností zlomí i Karlovu zlobu."

"Karel — Karel!" opakovala po něm Frantina nevrle. "Pořád jen na jiné nemýlíte. A vy?"

"Já! Co já?" podivil se Vojtěch a upřel oči na Frantinu. Mezi řekou vrátili se oba do dvora a vešli až do ošedlníku, kde tou chvíli nebylo nikoho.

Vojtěch pořítil jakousi divnou

úzkost, když pohlédl do tváře ženy, jež byla rozpálena pohnutím mysli a do očí, z nichž sáral podivný žár.

"Proč já?" opakoval, násilně se nutě do klidného tónu. "Já půjdu za svým povoláním, ob čas přijdu sem k vám a potěším se pohledem na dvoje rodinné štěstí —"

"Ale to vám k štěstí nestačí," polohlasem skoro zašeptala Frantina, sklopivši oči.

Vojtěch div nevzkřikl při pohledu na Frantinu, jež z pod víček s onou vrozenou ženskou koketerií šlehla po něm ještě zrakem. To byla zase ona, ona, jež ho pronásledovala na jeho cestách, jež ho připravovala o poklid duše, když myslil již, že všechno dobojováno.

Tvář mlynářčina oduševněna byla tím, co v nitru jejím té chvíle se dělo, oči její byly rozšířeny touhou. Byla v té chvíli krásnou, krásnou jako to pokušení, jež mladého kněze v jeho snění a dychtění přicházelo navštěvovat —

"Stačí a musí to stačiti —" řekl páter po chvíli hlasem klidným a jasným, když byl násilně přemohl pohnutí. "Budu si hrát na strýčka," zasmál se, při čemž trochu ochraptěl, "budu houpat Karlovy děti na klíně a dá-li Bůh i vlastní bratříčky —"

Frantina jindy při podobných narážkách, jež od starého Dvořeckého slychala, přicházela v milé rozpaky mladé ženy, tušící mateřské štěstí, jež jí očekává. Dnes zalekla se těchto slov z úst Vojtěcha. Zbledla a chopila se oběma rukama za hlavu.

"Nemluvejte tak, Vojtěče," zvolala upírajíc na něho prosebně zaplácené oči. "Jen vy mi už tohle neříkejte!"

Vojtěch, jenž dříve úmyslně pronesl onu narážku, aby mezi Frantinu a sebe postavil cokoliv, co by jim oběma připomenulo jejich poměr, neodolal.

"Proč právě já ne?" zeptal se, pohlédnuv stranou, aby se vyhnul očím mladé ženy.

"Proč vy ne? Proč vy?" řekla chvatně a chopila ho za obě ruce, přistoupivši až těsně k němu. —

"Proto, proto že se mně zdá, že za ten hřích, který můj muž spáchal na vás, musí na nás, na náš dům přijíti neštěstí — Mohlo a vámi a vám býti jinak, a já nevolky jsem se také postavila vám do cesty, či spíše přišla jsem, abych těžila z toho, co vám bylo uloupeno."

Vojtěch jemně vyprostil své ruce z jejích rukou, jež stiskl dohromady a pak položil Frantinu na prsa bouřně se dmonel. Bylo v tom pohybu jeho cokoliv tak tklivého, tak něžně šetrného, jako když lékař zachází s rozčileným nemocným, že Frantina usedla na židli a složivši hlavu do rukou na stůl položených, počala vzlykati.

Mladý muž, při vši čistotě své mysli, počínal již tušiti, co děje se v její duši, leč schválně podával útěchu svou v jiném směru.

"Neplačte, neplačte," řekl svým jímavým hlasem, jenž dovedl popadnouti za srdce. "Jsem to otecovy vrtochy! Co zde se stalo, je praobyčejná tragédie, jež odehrává se v tisících a tisících rodin malých i velkých lidí. Byla to jen oteceva snaha, jako u každého, kdo má kus půdy, aby majetek zůstal nedělen. Děla-li se mi křivda, nebyl bych se dal donutit k ničemu, kdybych byl nepoznal, že i tak mohu býti šťasten."

"Mlčte, mlčte — vy nejste šťasten —" zvedla k němu uplakané oči.

"Co vy o tom víte?" řekl s trpkým úsměvem. "Kdo vám to řekl?"

Pokračování.

ZDRAVÍ!

Storj

Sladového Extraktu.

Nemoc nemůže vzniknouti, když jest tělo náležitě živeno a krmeno. STORJŮV SLADOVÝ EXTRAKT jest lahodný tekutý nápoj a slátek, jež stráví i ten nejslabší žaludek.

Pro pracovníky myslí, pozdravující se nemocné, kojící matky a kohokoliv, kdo potřebuje posilující a výživnou potravu, STORJ SLADOVÝ EXTRAKT jest neocenitelným. Velmi prospěje též ve všech případech nestavitelnosti nebo-li dyspepsie, velké nervovosti, nespavosti aneb v chudokrevném stavu těla.

Přes osm set lékařů ze středozápadu zkoušelo a schválilo STORJŮV SLADOVÝ EXTRAKT a témaž udělena byla zlatá medaile pro čistotu a výtečnost v Lewis & Clark stoleté výstavě v Portlandu, Ore., 1905.

Nale kránsá ilustrovaná knížka zvaná "Has your Blood Red Corpuscles?" vyplaje podrobně hotovení a používání STORJŮVA SLADOVÉHO EXTRAKTU a poslána bude vám zdarma na požádání.

Storjův Sladový Extrakt (Malt Extract) prodává se ve všech celých lékárnách všude.

STORJ MALT EXTRACT DEPT. OMAHA, NEB.

Willow Springs Pivovar

ZELENÉ "TRADING STAMPS"

Za \$3.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES

(2 tucty pintrových lahví) — cena **\$1.25**

Za \$5.00 zelených Trading Stamps s každou bednou

STARS & STRIPES

(2 tucty kvartových lahví) — cena **\$2.25**

Pamatujte! Kromě toho, že dostanete nejlepší lahvové pivo, dostanete též dvojnásobnou hodnotu v zelených "Trading Stamps."

1407 Harney Street.

Objednejte si poštou neb telefonem Douglas 1306 nebo 1655.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj obliší si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo, jest lehké, perlicí se a řízné a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody — není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá neb nezdravá. Není to laciné pivo v nižádném smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky.

Dodává se v bednách a sice v lahvích kvartových neb pintrových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem. — Tel. Omaha 1542; So. Omaha 5

JETTER BREWING CO., vaří a lahvoji výborné pivo SOUTH OMAHA, NEB.

Metz Bro's Brewing Co.

Nejstarší pivovar v Omaze.

TELEFON DOUGLAS 110.

Vaří nejlepší pivo soudkové i lahvové na celém světě.